

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน นั่น, พ่อที่ปราศจากร่างของลูกกำลังสอนลูก ๆ ผู้ที่มีร่างกายเพื่อจะทำให้ลูกปราศจากร่างนี้คือสิ่งใหม่ที่ลูก ๆ เท่านั้นที่เข้าใจ
- คำถาม:** เหตุใดบาบาจึงต้องอธิบายสิ่งเดียวกันแก่ลูก ๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า?
- คำตอบ:** เป็นเพราะลูก ๆ ลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกบางคนพูดว่า บาบอธิบายสิ่งเดียวกันครั้งแล้วครั้งเล่า บาบพูดว่าลูก ๆ พ่อต้องพูดสิ่งเดียวกันอย่างแน่นอนเพราะลูก ๆ ลืม พายุของมายาทำให้ลูกทุกซักระทม หากพ่อไม่เตือนลูกทุกวัน, ลูกก็จะพ่ายแพ้ต่อพายุของมายา ลูกยังไม่ได้กลับมาสโตประธาน เมื่อลูกกลายเป็นสิ่งนั้น บาบจะหยุดพูดความรู้กับลูก

โอม ชานติ สิ่งนี้เรียกว่าการศึกษาทางจิตที่พิเศษสุด แม้กระทั่งในโลกใหม่ของยุคทองก็จะเป็นผู้ที่มีร่างกายที่สอนกันและกัน ทุกคนสอนความรู้ ที่นี้ก็มีการสอนความรู้เช่นกัน ผู้ที่มีร่างกายเหล่านั้นทั้งหมดสอนกันและกัน ลูกอาจจะไม่เคยได้ยินว่าเป็นพ่อที่ปราศจากร่างหรือพ่อทางจิตที่กำลังสอน แม้แต่ในคัมภีร์พวกเขา ก็ได้เขียนว่า “ พระเจ้ากฤษณะพูด ” กฤษณะเองก็เป็นผู้ที่มีร่างกายเช่นกัน เมื่อได้ยินสิ่งใหม่นี้ผู้คนก็กลับมาสับสน ลูกเช่นกันเข้าใจตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำที่พ่อทางจิตกำลังสอนเราผู้เป็นจิตวิญญาณ นี่คือบางสิ่งใหม่ เพียงในยุคนั้นพบกันนี้เท่านั้นที่พ่อมาและบอกลูกด้วยตัวท่านเองว่า : พ่อสอนลูกด้วยผู้นี้ ผู้เดียวนั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสงบ และเป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด นี่คือนี่ที่จะต้องเข้าใจ ไม่มีสิ่งใดที่จะเห็น ดวงวิญญาณคือสิ่งหลัก และดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ในขณะที่ร่างกายสูญสลาย ดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายนั้นหนึ่งที่นี้และสอนลูก แม้ว่าลูกจะเห็นร่างกายที่มีตัวตนอยู่เบื้องหน้าลูก, ลูกก็รู้ว่าไม่ใช่ผู้ที่มีร่างกายที่กำลังให้ความรู้แก่ลูก เป็นพ่อผู้ปราศจากร่างที่กำลังให้ความรู้แก่ลูก ท่านให้ความรู้มันอย่างไร ? ลูกเข้าใจสิ่งนี้เช่นกัน ผู้คนเข้าใจสิ่งนี้ด้วยความยากลำบากมาก ลูกต้องเพียรพยายามอย่างหนักมากที่จะทำให้พวกเขาสามารถมีศรัทธาได้ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ไม่มีนาม, รูป, เวลาหรือสถานที่ พ่อเองหนึ่งที่นี้และสอนลูก พ่อพูดว่า นั่นคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ลูกไม่สามารถมองเห็นพ่อได้ ลูกเข้าใจว่าพ่อปราศจากร่าง พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้, ความปีติสุขและความรัก พ่อจะสอนลูกอย่างไร ? พ่อเองอธิบายว่าพ่อมาอย่างไรและพ่อได้รับการค้ำจุนของใคร พ่อไม่ได้ถือกำเนิดผ่านกรรม พ่อไม่เคยกลายเป็นมนุษย์หรือเทพ แม้กระทั่งเทพก็นำร่างกายมาใช้ พ่ออยู่อย่างปราศจากร่างเสมอ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีบทบาทในละครของการที่ไม่เคยกลับมาใช้ชาติเกิด ดังนั้นนี่คือบางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ ไม่สามารถมองเห็นพ่อได้ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าเป็นพระเจ้ากฤษณะพูด มองดูว่าพวกเขาได้สร้างพาหนะประเภทใดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่าลูก ๆ ลูกไม่ได้สับสนใช้ไหม ? ถ้าลูกไม่เข้าใจสิ่งใด , จงมาและทำความเข้าใจจากพ่อ ในความเป็นจริง, พ่อเฝ้าแต่อธิบายทุกสิ่งแก่ลูกโดยที่ลูกไม่ต้องร้องขอ ลูกไม่จำเป็นต้องร้องขอสิ่งใด พ่อจุดอวตารลงมาในยุคนั้นพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้เท่านั้น การเกิดของพ่อมหัศจรรย์ ลูก ๆ เองก็พบว่ามหัศจรรย์เช่นกัน พ่อทำให้ลูกสามารถที่จะสอบผ่านการสอบที่สำคัญเช่นนั้น พ่อกำลังสอนลูกเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก นี่เป็นบางสิ่งที่มีมหัศจรรย์ โอ้ ดวงวิญญาณ พ่อมาเพื่อรับใช้ลูกทุก 5000 ปี พ่อกำลังสอนลูกๆดวงวิญญาณ พ่อมาในยุคนั้นพบกันของทุก ๆ วงจรเพื่อที่จะรับใช้ลูก เป็นเวลาครั้งวงจรที่ลูกได้ร้องเรียกหา : โอ้ บาบ, โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา ! ศรีกฤษณะไม่ถูกเรียกว่าเป็น ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีเพียงพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นบาบาต้องมาที่นี้เพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวที่ว่า ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะของบาบาที่แท้จริง , ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะของครูที่แท้จริง และภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะของสัตว์กูรูที่แท้จริง ชาวซิกข์นั้นก็มีความคิดที่ดีมาก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่ามีสัตว์กูรู , ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะมาเมื่อไร? มีการจดจำกันว่าพระเจ้าไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ท่านมาเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพเมื่อใด ? ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ลูกควรจะมีศรัทธาที่แรงกล้านี้ ท่านมาและพูดอะไร ? ท่านเพียงแต่พูดว่า มามานะภาพ ! ท่านอธิบายความหมายของคำนั้นด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นอธิบายความหมายของคำนั้น สัตว์กูรู,ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะหนึ่งนี้และอธิบายแก่ลูกด้วยร่างนี้: พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นลูกควรที่จะเข้าใจสิ่งนี้ พ่อต้องมาที่นี้เพื่อรับใช้ลูก ๆ เพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ท่านอธิบายว่า โอ้ ลูกๆ ทางจิต ลูกเคยสโตประธานแล้วลูกก็กลับมาไม่ประธาน วงจรโลกนี้เฝ้าแต่หมุนไปอย่างต่อเนื่อง เคยมีโลกที่บริสุทธิ์ของเทพเหล่านั้นเท่านั้น พวกเขาทั้งหมดนั้นไปที่ใด ? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พวกเขาสับสน พ่อมาและทำให้ลูกรู้คิด ลูก ๆ พ่อมาเพียง

ครั้งเดียวเท่านั้น ทำไมพ่อต้องมาสู่โลกที่บริสุทธิ์? ความตายไม่สามารถมาที่นั่นได้ พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ไม่จำเป็นสำหรับพ่อที่จะเข้ามาสู่ยุคทอง ไม่มีทั้งความตายหรือความตายที่ยิ่งใหญ่จะเข้ามาที่นั่น ท่านมาและพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไป ลูกกลับไปด้วยความสุข ใช่ บาบ! เรานั้นพร้อมแล้วที่จะกลับไปกับท่านอย่างมีความสุข เหตุนี้เองเราจึงเรียกหาท่าน : พาเราไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้สู่โลกที่บริสุทธิ์ผ่านดินแดนแห่งความสงบ อย่าได้ลืมสิ่งเหล่านี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า อย่างไรก็ตามมายาซึ่งเป็นศัตรูก็กำลังยืนอยู่ที่นั่น เธอทำให้ลูกลืมหืมซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกคือนายผู้ทรงอำนาจ, แต่มายาก็เป็นผู้ทรงอำนาจเช่นกัน เธอปกครองเหนือลูกเป็นเวลาครึ่งวงจรรและทำให้ลูกลืมหืม เหตุนี้เองพ่อจึงต้องอธิบายแก่ลูกทุกวัน หากبابาไม่เตือนลูกทุกวัน, มายาก็จะสร้างความเสียหายอย่างมาก นี่คือเกมของความบริสุทธิ์และความไม่บริสุทธิ์ เวลาที่พ่อพูดว่า จงกลับมาบริสุทธิ์เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของลูก มีการต่อสู้รบราอย่างมากมายเนื่องจากกิเลสของตัณหาราคะ พ่อพูดว่า เวลาที่ลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามของความรู้แล้ว และตั้งนั้นจงมองดูที่ดวงวิญญาณเท่านั้น อย่าได้แม้แต่จะมองดูสิ่งใดด้วยดวงตาทั้งสองของลูก เราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องชาย เราจะสามารถชกแวงในกิเลสได้อย่างไร ? เรามาดูอย่างปราศจากร่างและเราต้องกลับมาปราศจากร่างและกลับบ้าน ดวงวิญญาณมาที่นี้อย่างสโตประธาน และเขาต้องกลับมาสโตประธานและกลับไปยังบ้านที่แสนหวาน สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ ผู้คนพูดว่า เป็นสิ่งที่ดีที่ได้มีการอธิบายสิ่งเดียวกันทุกวัน อย่างไรก็ตามอย่างน้อยที่สุดพวกเขาควรจะทำตามทุกสิ่งที่ได้อธิบายให้แก่พวกเขา พวกเขาอธิบายสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้แก่ลูกเพื่อที่ลูกจะสามารถนำสิ่งเหล่านั้นไปปฏิบัติ อย่างไรก็ตามแทบจะไม่มีใครทำตามสิ่งเหล่านั้น และเหตุเหล่านี้เองที่بابาต้องอธิบายทุกวัน ลูกไม่ได้พูดว่า บาบ! เราเข้าใจอย่างดีมากถึงสิ่งที่ท่านอธิบายแก่เราทุกวัน และเวลานี้เราจะกลับมาสโตประธานจากตโมประธาน เวลาที่ลูกเป็นอิสระ! ลูกพูดสิ่งนี้ใช่ไหม? ดังนั้นبابาต้องอธิบายทุกวัน มีเพียงแค่สิ่งเดียว แต่ลูกก็ไม่ได้ทำสิ่งนั้น ลูกไม่แม้แต่จะจดจำพ่อ ลูกพูดว่า บาบ! ฉันลืมหืมซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่อต้องบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าเพื่อที่จะเตือนลูกให้มีการจดจำระลึกถึง นี่คือนสิ่งที่ลูกต้องอธิบายแก่กันและกันว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพระเจ้าและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ไม่มีวิธีการอื่นใด นี่คือนสิ่งที่ท่านพูดในตอนต้นและในตอนสุดท้าย เป็นเพียงการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับมาสโตประธาน ลูกเองก็เขียนมาว่า “بابา, พายุของมายาทำให้ฉันลืมหืม” ดังนั้นพ่อไม่ควรจะเตือนลูกหรือ ? พ่อไม่ควรที่จะทิ้งลูกไว้ตามลำพังหรือ ? พ่อรู้ว่าลูกนั้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ลูกไม่สามารถกลับไปได้จนกว่าลูกจะกลับมาสโตประธาน สิ่งนี้มีความเชื่อมโยงกับสงครามด้วยเช่นกัน สงครามจะเริ่มขึ้นเมื่อลูกกลับมาสโตประธานตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ความรู้นั้นเป็นเพียงเรื่องของหนึ่งวินาที ลูกได้พบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว แต่เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์แล้วเท่านั้นที่ลูกจะได้รับความสุขที่ไร้ขีดจำกัดจากพ่อ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างดีมาก บางคนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาไม่แม้แต่จะมีสำนึกที่จะจดจำพ่อ พวกเขาไม่เคยศึกษาการศึกษานี้ ตลอดทั้งวงจรมีใครเคยศึกษากับพ่อที่ไม่มีตัวตน ดังนั้นนี่คือสิ่งใหม่ พ่อพูดว่า พ่อมาทุก ๆ 5000 ปีเพื่อทำให้ลูกสโตประธาน ลูกไม่สามารถได้มาซึ่งสถานภาพนั้นจนกว่าลูกจะกลับมาสโตประธาน เช่นที่นักเรียนนั้นสอบตกในการศึกษาอื่น ๆ นักเรียนก็สอบตกที่นี้เช่นกัน พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลยว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อจดจำชีพبابา ท่านคือพ่อและตั้งนั้นลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่านอย่างแน่นอน พ่ออธิบายแก่ลูกเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและลูกกลายเป็นเทพด้วยสิ่งนั้น ลูกกลายเป็นเทพแล้วคนอื่น ๆ ก็จะมาที่นี่ตามลำดับกันไปเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ไม่ใช่ทุกสิ่งเหล่านี้ที่จะสามารถนั่งอยู่ในสติปัญญาของแม่ที่แก่ชรา ดังนั้นพ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเท่านั้นเอง ชีพبابานั้นเป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ทุกคนมีพ่อทางร่างของเขาหรือเธอเอง ชีพبابานั้นไม่มีตัวตน ในขณะที่กำลังจดจำระลึกถึงท่านลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์, สละร่างกายของลูกและไปหาพ่อ พ่ออธิบายอย่างมากมาย แต่ไม่ใช่ทุกคนที่จะเข้าใจในระดับเดียวกัน มายาทำให้ลูกลืมหืม สิ่งนี้เรียกว่าการต่อสู้รบรา พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก พ่อเตือนลูกหลายสิ่งหลายอย่าง ทำรายการของความผิดพลาดๆที่ทำขึ้นมา หนึ่งในนั้นก็คือพ่ออยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พระเจ้าพูดว่า พ่อไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นกิเลสทั้งห้าที่อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นี่คือนความผิดที่ร้ายแรงอย่างยิ่ง กฤษณะไม่ได้เป็นพระเจ้าของกิตะ เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ผู้ที่เป็นเช่นนั้น จงแก้ไขความผิดพลาดเหล่านี้ให้ลูกต้องแล้วลูกจะกลายเป็นเทพ อย่างไรก็ตามยังไม่มีลูกคนใดที่เขียนถึงبابาที่บอกว่าเขาได้อธิบายให้แก่ผู้อื่นว่าเป็นเพราะความผิดพลาดเหล่านี้ที่บาร์ตันได้กลับมาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ สิ่งนี้ก็ต้องบอกกับพวกเขาด้วยเช่นกัน พระเจ้าจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? พระเจ้าคือหนึ่งเดียว และท่านคือพ่อสูงสุด ครูสูงสุด และสัตว์ครูสูงสุด ไม่มีผู้มีร่างกายใด ๆ ที่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพ่อสูงสุด ครู และสัตว์ครู ศรี กฤษณะคือผู้ที่สูงสุดในทั้งโลก เขามาเมื่อโลกมีความสโตประธาน แล้วรามก็มาเมื่อโลกสโต จากนั้นคนอื่น ๆ ก็ลงมาตามลำดับกันไปในเวลาของตนเอง ในคัมภีร์พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าลำคอของชางกากกลายเป็นสี น้ำเงินจากการรับกิเลสของทุกคน อย่างไรก็ตามแม้กระทั่งในเวลาหนึ่งในขณะที่กำลังอธิบายสิ่งเหล่านี้ลำคอของลูกก็แห้งผาก เป็นเรื่องที่เล็กน้อยเช่นนั้น แต่มายาก็มีพลังมาก ! ลูกแต่ละคนสามารถถามหัวใจตนเองว่า ฉันได้กลับ

มามีคุณธรรมและสติประจักษ์หรือไม่ ? พ่ออธิบายว่า ลูกไม่สามารถไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกได้จนกว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้น ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามอย่างหนักมากแค่ไหน นั่งและจดจำซึ่งพบาบตลอดเวลา อย่าได้แม้แต่จะพูดถึงสิ่งอื่นใดเท่านั้นเอง บาบ, ฉันจะได้มาซึ่งสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมอย่างแน่นอนก่อนที่สังขารจะเกิดขึ้น เป็นไปไม่ได้ในละครที่คนเช่นนั้นจะปรากฏออกมา มีเพียงบุคคลเดียวเท่านั้นที่จะประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง แม้แต่ผู้ที่ยังพูดว่า ฉันต้องเพียรพยายามอย่างหนักมาก มายามาอย่างมีพลังมากขึ้น บาบนี้(บราห์มา)พูดว่า ซึ่งพบาบกำลังนั่งอยู่ข้าง ๆ พ่อ, แต่ทั้ง ๆ ที่เป็นเช่นนั้นพ่อก็ไม่สามารถจดจำท่าน (ซึ่งพบาบ)ได้ พ่อลืมท่าน พ่อเข้าใจว่าซึ่งพบาบอยู่กับพ่อ แต่ถึงกระนั้นพ่อก็ต้องจดจำท่านในลักษณะเดียวกับลูก ไม่ใช่เพราะพ่อนั้นอยู่กับท่าน พ่อจึงมีความสุขกับสิ่งนั้น ไม่เลย ท่านบอกพ่อเช่นกันว่า จดจำพ่อ(ซึ่งพบาบ)อย่างสม่ำเสมอ ลูกนั้นอยู่กับพ่อ(ซึ่งพบาบ) และลูกมีพลัง แต่ลูกจะมีอายุมากขึ้น ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะสามารถอธิบายแก่ลูกๆคนอื่นได้อย่างไร ? พายุเหล่านี้ทั้งหมดจะผ่านลูกไป แม้แต่ในขณะที่นั่งอยู่ใกล้ชิดกับท่านอย่างมาก ฉัน(บราห์มาบาบ)ก็ไม่สามารถที่จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมได้ แล้วใครที่จะกลายเป็นเช่นนั้น? จุดหมายปลายทางนี้สูงมาก ตามละคร,ทุกคนยังคงเพียรพยายามต่อไป ให้ใครบางคนทำความเพียรพยายามนั้นและแสดงสิ่งนี้: บาบฉันจะแสดงให้ท่านเห็นด้วยการกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมก่อนท่าน สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก สิ่งหลักคือบุคลิกภาพของลูก มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างบุคลิกภาพของเหล่าเทพและบุคลิกภาพของมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ ซึ่งพบาบคือผู้ที่ทำให้ลูกปราศจากกิเลสจากมีกิเลส ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องเพียรพยายามและจดจำพ่อ อย่าได้ลืมท่าน ผู้เป็นแม่ที่ไร้เดียงสาที่ยากจนและน่าสงสารนั้นก็ตกภายใต้อิทธิพลของผู้อื่น นั่นคือพวกเขาตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของราวัน ดังนั้นพวกเขาจะสามารถทำอะไรได้ ? ลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลของพระเจ้า,ราม ผู้คนเหล่านั้นตกภายใต้อิทธิพลของราวัน สังขารนี้ดำเนินต่อไป แต่ไม่มีสงครามระหว่างรามและราวัน พ่ออธิบายแก่ลูก ๆ ในลักษณะที่แตกต่างกันทุกวัน: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน, ฝ่าฝืนแต่เปลี่ยนแปลงตนเอง ตรวจสอบชาร์ทของลูกทุกคืน ฉันมีพฤติกรรมที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจใด ๆ ตลอดทั้งวันหรือไม่? ดอกไม้ในสวนนั้นตามลำดับกันไป ดอกไม้สองดอกไม้สามารถเหมือนกันได้ ดวงวิญญาณทั้งหมดก็ได้รับบทบาทของตนเอง นักแสดงทุกคนยังคงเล่นบทบาทของเขาหรือเธอต่อไป พ่อมาและทำงานของการก่อตั้งอย่างแน่นอน และหลังจากนั้นท่านจะกลับไป แน่ใจว่าท่านมาและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกลูกทุก 5000 ปี ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และดังนั้นท่านจะให้มรดกของโลกลูกแก่ลูกอย่างแน่นอน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มองเห็นแต่ดวงวิญญาณด้วยดวงตาที่สามของความรู้เท่านั้น อย่างมองดูสิ่งใดด้วยดวงตาทางร่างกาย ฝึกฝนที่จะกลับมาปราศจากร่าง

2. ทำให้บุคลิกภาพของลูกสูงส่งด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ถามหัวใจตนเองว่า ฉันกลับมาเต็มไป ด้วยคุณธรรมมากแค่ไหน ? ฉันมีพฤติกรรมชั่วร้ายใดๆในตลอดทั้งวันหรือไม่?

พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างปลอดภัยจากเงาของรูปที่สูงส่งของมายาใด ๆ โดยการอยู่อย่างระมัดระวังอย่างสม่ำเสมอ และกลับกันมายาได้

ในปัจจุบัน มายาทำให้ความเข้าใจที่แท้จริงของลูกและพลังของการตระหนักรู้ของลูกหายไป และทำให้ลูกสัมผัสว่าบางสิ่งที่ผิดเป็นสิ่งที่ถูก เมื่อใครบางคนร้ายเวทมนตร์ เขาทำให้บุคคลนั้นสูญเสียการควบคุม ในทำนองเดียวกัน รูปที่สูงส่งของมายาไม่ยอมให้ลูกเข้าใจถึงสิ่งที่เป็นจริง และเหตุนี้เองบัปตาดากำลังทำให้ลูกขีดเส้นใต้สองเส้นที่คำว่า “ความใส่ใจ” จงอยู่อย่างระมัดระวังเป็นอย่างมากที่ลูกจะปลอดภัยจากเงาของมายาและกลับมากันมายาได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องของพ่อ

คติพจน์: เมื่อผู้อื่นมองเห็นผู้ที่ เป็นโยคีที่ง่ายตาย พวกเขาสามารถมีโยคะได้อย่างง่ายดาย

*** โอม ชานติ ***